

førekommer mig uventetlig uheldigt at give Minoriteten et Haab om, at den skulde kunne sætte Noget igjennem, naar den saa dog bag- efter staar aldeles magtesløs ligeoverfor Majoritetens Afgjørelse ifølge Lovens Bestemmelser, som ere bindende. Naar derfor det ærede Medlem vil beskytte de religiøse Minoriteter, saa tror jeg ikke, at man kan gaa en uheldigere Vej end den, det ærede Medlem er gaaet. Jeg maa tilstaa, at det gjør mig ondt at sige dette; da jeg i mange Henseender sætter stor Pris paa hans Udtalelser, thi jeg veed, at han i læng Tid har været med i og tilhørt det kirkelige Liv, hvad jeg ikke veed om ret Mange her i Salen, imedens jeg veed om Adskillige efter deres egne Udtalelser til mig, at de aldeles ikke staa i mindste Berøring med Kirken.

Ordføreren: Den ærede Minister bebrejdede Udvalget, at det i Betænkningen havde holdt sig til Stemninger og Forventninger; men det forekommer mig, at det er en ubillig Bebrejdelse; thi, naar der tales om en Ordning, som ikke hidtil har fundet Sted, men først for Fremtiden skal finde Sted, er det jo umuligt andet, end at man derved maa tale om, hvorledes man venter, at det og det vil virke, og naar den ærede Minister vil se f. Ex. Flertallets Begrundelse i Kirkekommissionen for det Forslag, det har stillet, vil han se, at man der ligeledes har støttet sig til Forventninger om, hvorledes det vilde vise sig, og den ærede Minister har selv i sit Foredrag baade idag og forrige Gang udtalt sine Forventninger. Han har gjort sine Erfaringer, og det tilbøls fra et Standpunkt, hvorfra vi Andre ikke kunde gjøre dem; men paa den anden Side have vi gjort vore Erfaringer rundt omkring i Landet. Det er et stort Flertal, der har samlet sig om denne Betænkning, og de Udtryk, der forekomme der, ere altsaa, tør man sige, Udtryk for, hvad Flere omkring i de forskjellige Egne af Landet have fundet var den rimeligste Udsigt for Fremtiden. Det kan være muligt, at den ærede Minister ikke kan faa det samme Syn derpaa som vi, ligesom det er forklarligt, at vi heller ikke kunne se derpaa fra det samme Synspunkt som han; vi se paa Sagen, hver

fra sit Synspunkt, men de Forventninger, vi nære efter vore Erfaringer i Livet, have ogsaa et billigt Krav paa at stilles ved Siden af de andre og paa, at der tillægges dem deres Bægt. Den ærede Minister mente imidlertid, at der var saadanne Modsigelser mellem det, vi havde udtalt, at det blev klart, de hævede hinanden. Han nævnte, at vi tillagde de middelbare Valg en betydelig Bægt, naar det gjaldt om den Maade, hvorpaa vi vilde have dem, men derimod kun en ringe Bægt paa den Maade, hvorpaa han vilde have dem, uagtet det da havde en større Betydning. Jeg tror, at den ærede Minister i den Henseende har gjort os Uret. Jeg har allerede i mit første Foredrag udtalt, hvorledes det vil komme til for Menighedene efter de Erfaringer, vi have gjort, at staa, som om den Ret, der her gives dem, er saare ringe og maasse i Grunden er ingen. Den ærede Minister forsøgte at oplyse os om, at Enstemmighed ingenlunde vilde være sjelden; vi Andre tro, at den vil være meget sjelden; og han trøster os med, at hvis den ikke kommer tilstede, vil i alt Fald et stort Flertal have samme Indflydelse som Enstemmighed; men hvis det er Tilfældet, hvorfor er den ærede Minister da saa stærkt imod f. Ex. det Forslag der er stillet af det ærede Medlem for Fredericia (Gad), at $\frac{4}{5}$ skulde være afgjørende? Naar $\frac{4}{5}$ for Ministeren skulde have samme Bægt som Enstemmighed, hvorfor kan det da ikke komme til at staa i Loven? Den bestemte Modstand, Ministeren reiser imod, at der kommer til at staa, at $\frac{4}{5}$ skulde blive afgjørende, tyder bedst paa, at, om han maasse ikke selv personlig vil det, saa kunde der dog meget let komme andre Ministre, som meget bestemt vilde gjøre Krav paa at bruge denne Ret til hverken at tage den Enne eller den Anden, men som det ærede Medlem for Svendborg sagde tage den Tredie. Det er netop, fordi efter vor Dørbekræftning Menigheden vil komme til at se paa den Ret, her bydes den, som saare ringe, at vi tro det middelbare Valg ikke vil falde den Interesse tillibe, som bevirker, at der kommer gode Valg, og at den Mand, der bliver valgt, kan føle, at der hviler et Ansvar paa ham; thi det er uregteligt, at naar det